

A Housing Preparation of Construction Labour 4 Companies in Bangkok
before Retirement

การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้าง
4 บริษัท ในเขตกรุงเทพมหานคร

Thosspol Nilprem¹

Department of Housing, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University

ทศพล นิลเปรม²

ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thosspol.n@chula.ac.th

Trirat Jaruthat³

Department of Housing, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University

ไตรรัตน์ จารุทัศน์⁴

ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Trirat.j@chula.ac.th

Received : 2023-05-25

Revised : 2023-06-12

Accepted : 2023-06-20

¹ Master Degree Student Master of Housing Development

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ

³ Associate Professor

⁴ รองศาสตราจารย์

Abstract

This article examines the housing preparations of construction labours who reside in labour camps for an extended period but are unable to continue living there after retirement. The study focuses on construction labours employed in construction projects and residing in labour camps managed by four case study companies. These companies are large construction contractors registered in the Stock Exchange of Thailand. The objective is to analyze the housing preparations of Thai and Burmese construction labours before retirement and compare the differences between those who have housing preparations and those who do not. The research involves surveying a sample of 400 Thai construction labours and 400 Burmese construction labours, selected from a total population of 2,471 construction labours in the case study companies.

Based on the study of housing preparedness among the Thai construction labor force before retirement, 84.25% of individuals aged between 31 and 45, who are part of the labor force, require repairs for deteriorated and dilapidated housing conditions. Similarly, 67.25% of Burmese laborers aged below 30 have a need for internal improvements. Although these individuals have rightful ownership or inheritance of their original dwellings, most of them have not planned for their housing situation before retirement. This is primarily due to stagnant income growth, obstacles related to job positions, duration of employment in Thailand. Among the labor force without housing preparedness, 16.75% are female Thai laborers and 32.75% are male Burmese laborers, none of whom have any rightful ownership of their original dwellings. The majority of them face challenges in income growth, gender-related issues, job positions, and duration of employment in Thailand.

The research reveals that young construction labours without housing preparations lack housing rights. Owning a home is challenging due to affordability issues, especially for those with low incomes. Renting housing after retirement is recommended to address this issue. Homeownership doesn't guarantee housing security, as it involves long-term debt and income instability. Renting may be a better option in the long run for this group.

Keywords: pre-retirement housing preparation, construction labour, Thai labour, Myanmar labour

บทคัดย่อ

แรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงานเป็นช่วงเวลานาน หลังจากเกษียณอายุแล้วไม่สามารถอาศัยอยู่ในแคมป์ได้จากปัญหาดังกล่าว บทความนี้จึงได้ศึกษากลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ปฏิบัติงานอยู่ในโครงการก่อสร้าง และพักอยู่ในแคมป์คนงานที่รับผิดชอบโดย 4 บริษัทกรณีศึกษา ซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างก่อนเกษียณอายุของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยและผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทย กับชาวเมียนมา ด้วยการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา กลุ่มละ 400 ตัวอย่าง จากกลุ่มประชากรแรงงานก่อสร้างในบริษัทกรณีศึกษาจำนวน 2,471 คน

จากการศึกษากลุ่มแรงงานก่อสร้างที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทย ร้อยละ 84.25 มีอายุช่วง 31-45 ปี มีความต้องการซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม และชาวเมียนมา ร้อยละ 67.25 มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี มีความต้องการปรับปรุงภายใน ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหรือจะได้รับมรดกในภูมิลำเนาเดิม แต่ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ เนื่องจากรายได้ไม่เติบโตตามประสบการณ์ทำงาน มีอุปสรรคจากปัจจัยด้านตำแหน่งงาน ระยะเวลาการทำงานในประเทศไทย และกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่ได้เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทย ร้อยละ 16.75 เพศหญิง และชาวเมียนมา ร้อยละ 32.75 เพศชาย ทั้งหมดไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม และส่วนใหญ่มาจากกลุ่มที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ เนื่องจากรายได้ไม่เติบโตตามประสบการณ์ทำงาน มีอุปสรรคจากปัจจัยด้านเพศ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการทำงานในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างกลุ่มที่ไม่ได้เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี ซึ่งช่วงนี้จะเป็นช่วงอายุที่เหมาะสมกับการผ่อนบ้านสำหรับประชากรที่มีรายได้ปานกลางทั่วไป เนื่องจากการเป็นเจ้าของนั้นสามารถส่งต่อให้ถึงลูกหลานได้ แต่ในปัจจุบันถึงแม้คนกลุ่มนี้จะเริ่มเตรียมการตั้งแต่อายุไม่มาก ยังเป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีการเตรียมการ เป็นผู้ที่มีการเตรียมการในที่อยู่อาศัยได้ เนื่องจากปัญหาเรื่องราคาที่ไม่สามารถทำให้เข้าถึงได้โดยคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มแรงงานที่มีรายได้น้อย ดังนั้นการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับกลุ่มนี้ ผู้วิจัยเสนอให้เช่าที่อยู่อาศัยหลังเกษียณอายุ โดยการเป็นเจ้าของนั้นไม่สามารถช่วยให้เกิดความพร้อมเมื่อเกษียณอายุได้ เนื่องจากการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้น ต้องเป็นหนี้ในระยะยาวกว่าคนกลุ่มอื่น ความไม่มั่นคงของรายได้ทำให้คนกลุ่มนี้มีโอกาสสูญเสียที่อยู่อาศัย และอยู่ในวงจรหนี้สิน ดังนั้นการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ในระยะยาวอาจเป็นภาระสำหรับคนกลุ่มนี้มากกว่าการเช่า

คำสำคัญ: การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ แรงงานก่อสร้าง แรงงานชาวไทย แรงงานชาวเมียนมา

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2554 ประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด จากร้อยละ 12 และใน พ.ศ. 2564 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18 จากประชากรรวมทั้งประเทศ (Survey the working conditions of the population, 2021) ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวพบว่าสถิติผู้มีงานทำทั่วประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 17 เป็นร้อยละ 22 จากจำนวนผู้มีงานทำทั่วประเทศ (labour statistics, 2022) และยังเป็นไปในทิศทางเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับกับสัดส่วนแนวโน้มแรงงานก่อสร้างในเขตกทม. ที่เพิ่มจากร้อยละ 12 ในพ.ศ. 2553 เป็นร้อยละ 16 ใน พ.ศ. 2564 (Number of employees in construction establishments, 2021) จากจำนวนแรงงานก่อสร้างรวมทั้งประเทศ จึงอาจกล่าวได้ว่ายังมีแรงงานก่อสร้างที่อยู่อาศัยในแคมป์มากขึ้นจะมีสัดส่วนแรงงานที่ต้องสูงอายุมากขึ้น โดยแคมป์คนงานเป็นที่อยู่อาศัยที่สามารถพบได้ทั่วกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นที่พักอาศัยชั่วคราวความสูง 2-3 ชั้น ผนังสีขาวหรือสีเงินที่ทำจากวัสดุสังกะสีปลุกเรียงติดต่อกันเป็นแถว โดยแต่ละแถวมีห้องพัก 8-10 ห้อง อยู่ในพื้นที่กันล้อมรั้วอย่างมิดชิด จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2564 พบว่ามีแคมป์คนงานมากกว่า 409 แห่ง (Public Relations Office of BMA, 2021) กระจายตัวอยู่ทั่วกทม. เมื่อเจาะลึกลงไปถึงจำนวนแรงงานที่พักอาศัยในแคมป์คนงานพบว่าร้อยละ 58 เป็นแรงงานต่างด้าว (The Active, 2021) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวเมียนมา (Migrant Working Group, 2021) โดยเป็นเรื่องปกติที่นายจ้างบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ที่รับงานก่อสร้างทั้งปีจะมีการจัดสวัสดิการที่พักอาศัยชั่วคราวลักษณะนี้ให้กับแรงงานก่อสร้าง โดยส่วนมากจะตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่ก่อสร้าง หลังจากแรงงานเกษียณอายุแล้วไม่สามารถอาศัยอยู่ในแคมป์ได้ ประกอบกับแรงงานก่อสร้างเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่มาก จะส่งผลให้กลุ่มแรงงานก่อสร้างต้องพบกับปัญหาในการจัดการด้านที่อยู่อาศัยตามมา จึงอาจกล่าวได้ว่าคนกลุ่มนี้เมื่อถึงเวลาย้ายที่อยู่อาศัยและขาดการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จะเกิดความต้องการด้านที่อยู่อาศัยที่เป็นจริง (housing need) โดยการเตรียมการก่อนเกษียณอายุประกอบด้วย 5 ด้าน คือ การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพ ด้านจิตใจ ด้านการใช้เวลาว่าง และด้านที่อยู่อาศัย (Chanta, 2017) จึงเป็นที่มาของคำถามวิจัยว่ากลุ่มแรงงานทั้งชาวไทย และชาวเมียนมา ก่อนเกษียณอายุส่วนใหญ่จะมีการเตรียมการด้านสังคม เศรษฐกิจ และด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุอย่างไร

แม้ว่างานก่อสร้างเป็นงานที่มีการทำงานที่ต่อเนื่องในสภาพแวดล้อมกลางแจ้งแดดร้อน แต่ก็ยังมีผู้ที่ทำงานเป็นแรงงานก่อสร้างอยู่จำนวนหนึ่ง ตามสภาพเศรษฐกิจ และทิศทางของการพัฒนาของเมือง ประกอบกับประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยสมบูรณ์ อาจกล่าวได้ว่าแรงงานก่อสร้างซึ่งเป็นกลุ่มอาชีพหนึ่งที่อยู่ในสังคมผู้สูงอายุของไทยจะมีอัตราการเติบโตของจำนวนผู้สูงอายุไปในทิศทางที่สอดคล้องกับสถิติการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุของประเทศ เมื่อคนกลุ่มนี้เกษียณอายุแล้วจะไม่สามารถอาศัยอยู่ในแคมป์คนงานได้อีกต่อไป ดังนั้นการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณตั้งแต่วัยหนุ่มสาวจึงเป็นทางออกหนึ่งที่ช่วยให้เมื่อถึงวัยเกษียณแล้วจะสามารถเตรียมการในด้านการเงินได้ทัน (Dechphae, 2015) โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานก่อสร้างที่เข้ามาทำงานในเมืองอย่างกรุงเทพมหานคร ยิ่งกลุ่มที่ไม่มีบ้านในภูมิลำเนาเดิมจะเกิดข้อจำกัดด้านที่อยู่อาศัยขึ้น เพราะการย้ายที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างที่เกิดจากการทำงานกลับต่างภูมิลำเนาหลังเกษียณอายุ เป็นการย้ายแบบถูกบังคับ (forced move) ทำให้เขตที่อยู่อาศัยเกิดความเปลี่ยนแปลงของประชากรที่ย้ายเข้าและออก มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับช่วงวัยของชีวิต ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม เป็นปัจจัยที่เป็นมูลเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยของประชากร (Boonyapotikul, 2005) ส่งผลต่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้เพียงพอสำหรับประชากรทุกคน ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายหลักของภาครัฐ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยเช่นเดียวกัน

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1) ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และสำรวจกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมามาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา
- 2) วิเคราะห์ และเปรียบเทียบกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา
- 3) เสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

กรอบแนวคิด

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัยศึกษาตามวัตถุประสงค์ ตัวแปร กลุ่มประชากร และเครื่องมือ

วัตถุประสงค์	ตัวแปรหลัก	ตัวแปรรอง	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ
1. ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และสำรวจกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมามาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา	สังคม	เพศ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ตำแหน่งงาน ระยะเวลาทำงานก่อสร้างใน	แรงงานก่อสร้างที่พักอาศัย ในบริษัทฯ กรณีศึกษา ชาวไทย 400 คน และ ชาวเมียนมา 400 คน รวมทั้งหมด 800 คน	แบบสอบถาม
	เศรษฐกิจ สุขภาพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน เงินออม อาชีพหลังเกษียณ		
		สิทธิการรักษาโรค โรคประจำตัว		
การเตรียมการ การวางแผน การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยก่อน	ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม ลักษณะที่อยู่อาศัย ในภูมิลำเนาเดิม กรรมสิทธิ์ที่ดินภูมิลำเนาเดิม บุคคลที่จะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณ จำนวนคนที่อาศัยในภูมิลำเนา ปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม			
2. วิเคราะห์ เปรียบเทียบการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยกลุ่มแรงงานชาว	การเตรียมการ การวางแผนด้านที่อยู่อาศัย	การปรับปรุงที่อยู่อาศัย การสร้างใหม่ที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระ กำลังหาซื้อ สาเหตุที่ยังไม่ได้วางแผนด้านที่อยู่อาศัย หลังจากเกษียณอายุ		
3. เสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา	การเตรียมการ การวางแผนด้านที่อยู่อาศัย	แนวทางเตรียมการที่สอดคล้องกับลักษณะสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิลำเนาเดิม และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมามาก่อนเกษียณ	ผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้าง 3 ท่าน	แบบสัมภาษณ์

ขอบเขตการศึกษา

- 1) ขอบเขตด้านประชากร ศึกษากลุ่มแรงงานก่อสร้างก่อนเกษียณอายุทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานต่างด้าวที่ปฏิบัติงานอยู่ในโครงการก่อสร้างพื้นที่กรุงเทพมหานครซึ่งดำเนินงานโดยบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากการเป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้น มีการเผยแพร่ข้อมูลของบริษัทเป็นสาธารณะ ดำเนินธุรกิจเป็นธรรมตรวจสอบได้ นำไปสู่การจ้างแรงงานชาวไทยและชาวต่างด้าวอย่าง

ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งกลุ่มของแรงงานต่างด้าวในงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะกลุ่มของแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมา ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยแบบถูกกฎหมายตามเอกสารบันทึกข้อตกลง (MOU) ภายใต้ข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยและประเทศต้นทาง โดยผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มแรงงานชาวเมียนมา เนื่องจากเป็นกลุ่มสัญชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยมากที่สุด (Migrant Working Group, 2021)

2) ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเลือกบริษัทก่อสร้างกรณีศึกษาให้สอดคล้องกับขอบเขตประชากรข้างต้น เป็นการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งผู้วิจัยมีความต้องการที่จะควบคุมตัวแปรอิสระที่ไม่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

2.1) เป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นบริษัทธุรกิจก่อสร้างขนาดใหญ่มีมูลค่ารวมรายอุตสาหกรรม และมีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร

2.2) โครงการก่อสร้างมีการจัดที่พักให้แรงงานก่อสร้าง และที่พักอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3) มีจำนวนแรงงานที่พักอาศัยในแคมป์คนงานจำนวน 400 คนขึ้นไป

2.4) ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

จากหลักเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อ ผู้วิจัยได้สืบค้นข้อมูลบริษัทกรณีศึกษาที่มีโครงการก่อสร้าง และแคมป์คนงานสอดคล้องกับข้อกำหนดทุกข้อ ซึ่งสรุปได้ 4 บริษัท ประกอบด้วย บริษัทกรณีศึกษา A บริษัทกรณีศึกษา B บริษัทกรณีศึกษา C และบริษัทกรณีศึกษา D เนื่องด้วยกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มประชากรคนงานก่อสร้างที่มีการโยกย้ายเข้า-ออกจากแคมป์แรงงานตลอดเวลา ส่งผลให้มีแรงงานก่อสร้างจำนวนน้อยที่ทำงานในโครงการใดโครงการหนึ่งเป็นเวลานาน จากข้อจำกัดดังกล่าวสามารถเก็บข้อมูลจำนวนประชากรที่แน่นอนยึดตามความก้าวหน้าโครงการที่ใกล้เคียงกัน ได้จำนวนประชากรผู้ที่เป็นแรงงานก่อสร้างในโครงการที่พักอาศัยในแคมป์แรงงานซึ่งผ่านเกณฑ์ดังกล่าว จำนวน 4 โครงการ เท่ากับ 2,471 คน แบ่งเป็นแรงงานก่อสร้างชาวไทย 689 คน และแรงงานชาวเมียนมา 1,782 คน

3) ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1 การศึกษาด้านสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิภาคฉะเชิงเทรา

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในอนาคต

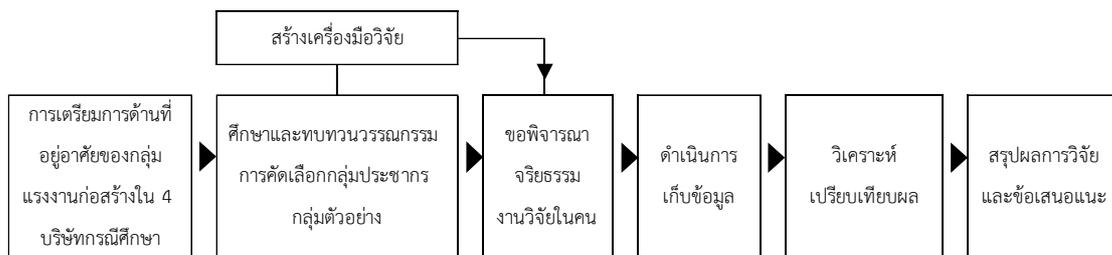
3.3 การเสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ที่มีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantity research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) หรือที่เรียกว่าการวิจัยแบบผสมผสาน (mix methods research) โดยหัวข้อการวิจัยในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักที่มุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบในเรื่องของการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างใน 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา ด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย (pre-test) จำนวนร้อยละ 10 แล้วจึงนำมาปรับแก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยการปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ ร่วมกับการดำเนินการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน (CU-REC) เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์วิธีการพิทักษ์สิทธิกลุ่มประชากร หรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเป็นสากล หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แล้ว ดำเนินการ

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ นำมาจัดเรียง และนำแบบสอบถามไปกรอกข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติ ประเมินผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าสถิติฐานนิยม โดยนำเสนอเปรียบเทียบผลการวิจัยในรูปแบบการบรรยาย เพื่อตอบคำถามตาม วัตถุประสงค์ 3 ข้อ โดยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาความเชื่อมโยง เพื่ออภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะด้วยวิธีการพรรณนา เป็นแผนผังการดำเนินการวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงแผนผังการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้พิจารณากลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ด้วยหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลแบบตารางความสัมพันธ์ (crosstab table) ดังต่อไปนี้

การจัดกลุ่มด้วยตารางความสัมพันธ์ ครั้งที่ 1

- 1.1) แรงงานผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่ามีแผนที่จะปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติม หรือสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม เป็นกลุ่มที่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ
- 1.2) แรงงานผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่ามีแผนที่จะซื้อที่อยู่อาศัย หรือกำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัย เป็นกลุ่มที่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ
- 1.3) แรงงานผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีแผนการใด ๆ เป็นกลุ่มที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

การจัดกลุ่มด้วยตารางความสัมพันธ์ ครั้งที่ 2

2.1) แรงงานผู้ที่มีการตอบแบบสอบถามว่ามีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมหรือจะได้รับมรดก นับเป็นกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ เหตุผลในการกำหนดแบ่งกลุ่มนี้ คือ แรงงานก่อสร้างที่มีการวางแผนที่จะปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติม หรือสร้างที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม และมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย หรือจะได้รับมรดกนั้น สามารถยืนยันได้ในขณะปัจจุบันถึงความมั่นคงในที่อยู่อาศัยของชีวิตหลังเกษียณอายุ เชื่อมันได้ว่าจะมีที่อยู่อาศัยในระยะยาวเกิดขึ้นมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งเป็นเพียงแผนที่คาดไว้ นับได้ว่ามีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

2.2) แรงงานผู้ที่มีการตอบแบบสอบถามที่มีการออมเงินไว้แล้วบางส่วนเพื่อซื้อ หรือผู้ที่กำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัยนับเป็นกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ เหตุผลในการกำหนดเกณฑ์นี้ คือ แรงงานก่อสร้างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการวางแผนคาดการณ์ถึงอนาคตในด้านความมั่นคงในที่อยู่อาศัย ที่สามารถอยู่ในระยะยาวหลังเกษียณ โดยคิดถึงที่มาของเงินที่จะใช้ซื้อที่อยู่อาศัย คำนึงถึงลักษณะที่อยู่อาศัย หรือกำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัยที่จะอยู่ในยามเกษียณ นับได้ว่ามีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

2.3) แรงงานผู้ที่มีการตอบแบบสอบถามว่าไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมหรือจะได้รับการรดก นับเป็นกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

เครื่องมือดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งคิดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมอ้างอิง YAMANE (Yotonyos & Sawaddisup, 2008) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับ ประชากรแรงงานก่อสร้างชาวไทย 690 คน คือ 253 ตัวอย่าง และชาวเมียนมา 1,781 คือ 327 ตัวอย่าง ดังนั้นทาง ผู้วิจัยได้เลือกขนาดของกลุ่มเท่ากับ 400 ชุด ทั้ง 2 กลุ่ม รวมทั้งหมด 800 ชุด สำหรับการสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบชั้น ภูมิตามขนาดของแคมป์คนงานกรณีศึกษา เพื่อให้ได้จำนวนแบบสอบถามตามสัดส่วนที่เหมาะสม และเก็บข้อมูลตาม วัตถุประสงค์ของการศึกษา แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายเปิดร่วมกับคำถามปลายปิด โดยเลือกใช้แบบ คำถามให้เลือกตอบ มีรายละเอียดในการสร้างแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญ กำหนด โครงสร้างของแบบสอบถามจำนวน 34 ข้อ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 จะเป็นคำถามเกี่ยวกับด้านสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ กรรมสิทธิ์ และสภาพภูมิลำเนาเดิม ส่วนที่ 2 จะเป็นคำถามเกี่ยวกับการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และส่วนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดไร้โครงสร้าง ไม่มีการสร้างข้อคำถามที่ต้องการจะเก็บข้อมูลไว้ก่อนหน้า แต่จัดทำไว้เพียงเป็น ประเด็นหรือแนวข้อคำถามอย่างคร่าว ๆ ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ใช้เป็นแนวทางในการพูดคุยหรือ ชักถามกับผู้ถูกสัมภาษณ์ และผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้ทำหน้าที่จัดบันทึกคำตอบทั้งหมดของผู้ถูกสัมภาษณ์ลงในแบบ สัมภาษณ์ด้วยตนเองหรือใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วย ผู้วิจัยถามคำถามเพื่อขอความคิดเห็นเชิงเสนอแนะ กับผลการศึกษา ที่ผู้วิจัยได้เก็บศึกษารวบรวมมา ข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้างจำนวน 3 ท่าน ที่คัดเลือกด้วย วิธีการไม่ใช้ความน่าจะเป็น ในรูปแบบการคัดเลือกตัวอย่างเฉพาะเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็กและ ต้องการผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยจะพิจารณาผู้ให้ข้อมูลจากตำแหน่งหน้าที่การทำงาน โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เฉพาะแรงงานก่อสร้าง ผู้วิจัยจะนำผลการสัมภาษณ์มาเขียนร่วมในข้อเสนอแนะต่อไป

ผลการเก็บข้อมูล

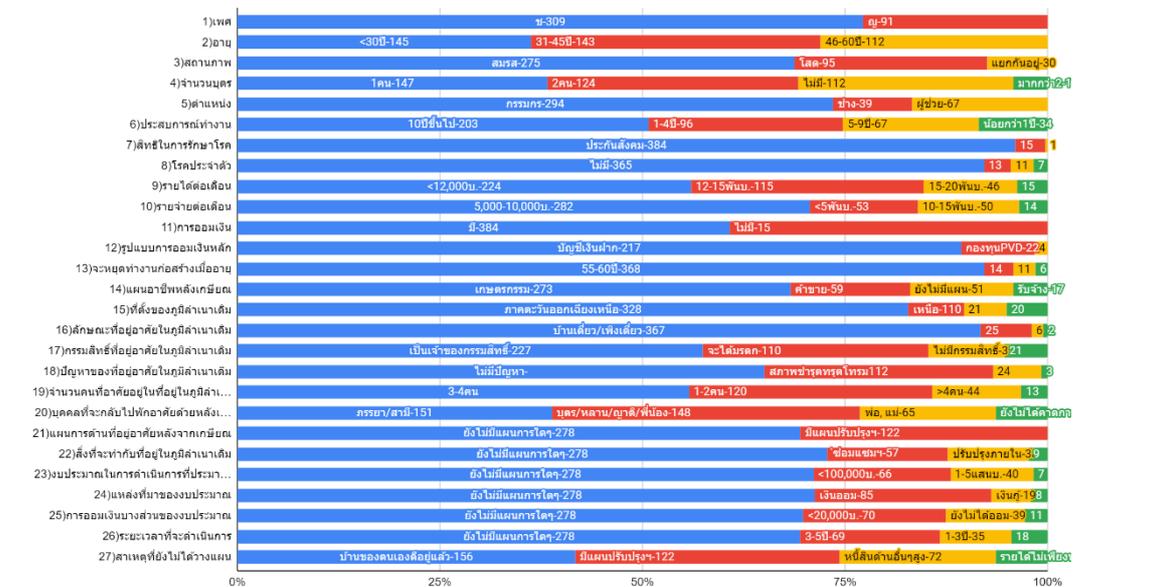
จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาครบจำนวน 400 คน ใน บริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา สรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1 แสดงผลในรูปแบบภูมิแท่ง และตามวัตถุประสงค์ที่ 2 วิเคราะห์กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยด้วยตารางความสัมพันธ์ เลือกแสดงผลเฉพาะปัจจัยการวางแผนปรับปรุงฯ กรรมสิทธิ์ ด้วยแผนภูมิต้นไม้ ร่วมกับแสดงผลแบบตารางในปัจจัย อื่น ๆ และเปรียบเทียบการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยระหว่างแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับชาวเมียนมา ด้วยการ พรรณนาเพื่อนำไปสู่การเสนอแนะแนวทาง

1) **สรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1** ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของแรงงาน ก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา เมื่อพิจารณาข้อมูลจาก แบบสอบถาม จำนวน 34 ข้อ (ตั้งแต่ข้อที่ 28 ถึงข้อที่ 34 ไม่มีผู้ตอบ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับแผนการซื้อที่อยู่อาศัย หรือ กำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัย) จากแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา จำนวน 400 คน จัดเรียงลำดับตามค่าสถิติ ร้อยละ ค่าความถี่ และสามารถสรุปเป็นค่าสถิติฐานนิยมได้ ดังภาพที่ 2 และภาพที่ 3 เพื่อแสดงลักษณะส่วนใหญ่ของ

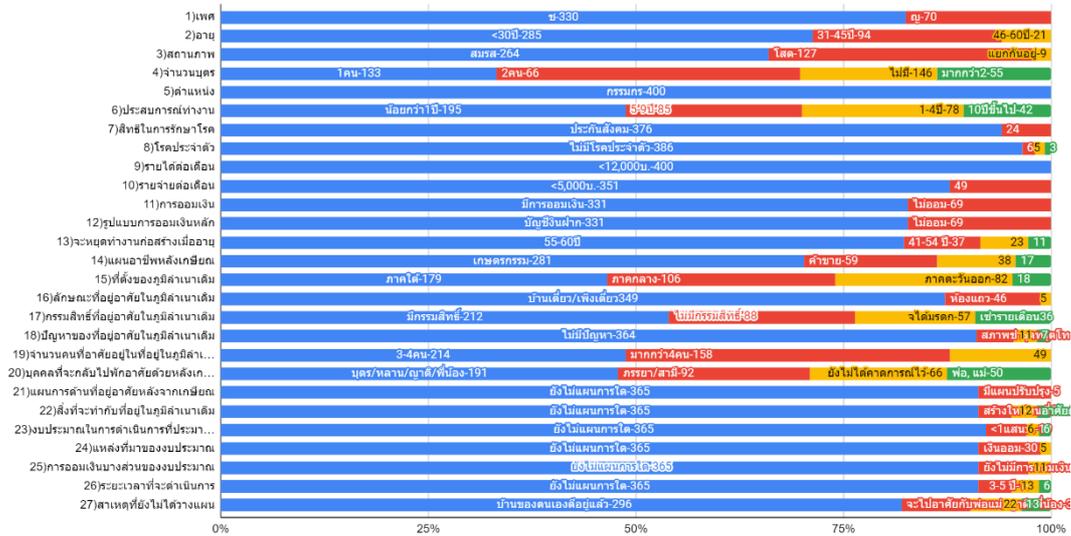
กลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพที่อยู่อาศัย กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมก่อนเกษียณอายุ

สรุปผลจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย ในรูปแบบฐานนิยม

- 1) ด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี มีสถานภาพสมรส มีบุตร 1 คน ตำแหน่งกรรมการ ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยมา 10 ปีขึ้นไป มีสิทธิ์ในการรักษาโรคในปัจจุบันโดยประกันสังคม ไม่มีโรคประจำตัว
- 2) ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท รายจ่ายต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท มีการออมเงินหลักรูปแบบบัญชีเงินฝาก จะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 55-60 ปี ต้องการทำเกษตรกรรม หลังเกษียณอายุ
- 3) ด้านสภาพและกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดี่ยว/เพิงเดี่ยว มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนา ปัจจุบันมีผู้พักอาศัยจำนวน 3-4 คน มีบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณคือ ภรรยา/สามี

ภาพที่ 2 แสดงจำนวนข้อมูลสรุปจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทยในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัท จำนวน 400 คน

ภาพที่ 3 แสดงจำนวนข้อมูลสรุปจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัท จำนวน 400 คน

สรุปผลจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาในรูปแบบฐานนิยม

1) ด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี มีสถานภาพสมรส มีบุตร 1 คน ตำแหน่งกรรมกร ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี มีสิทธิ์ในการรักษาโรคในปัจจุบันโดยประกันสังคม ไม่มีโรคประจำตัว

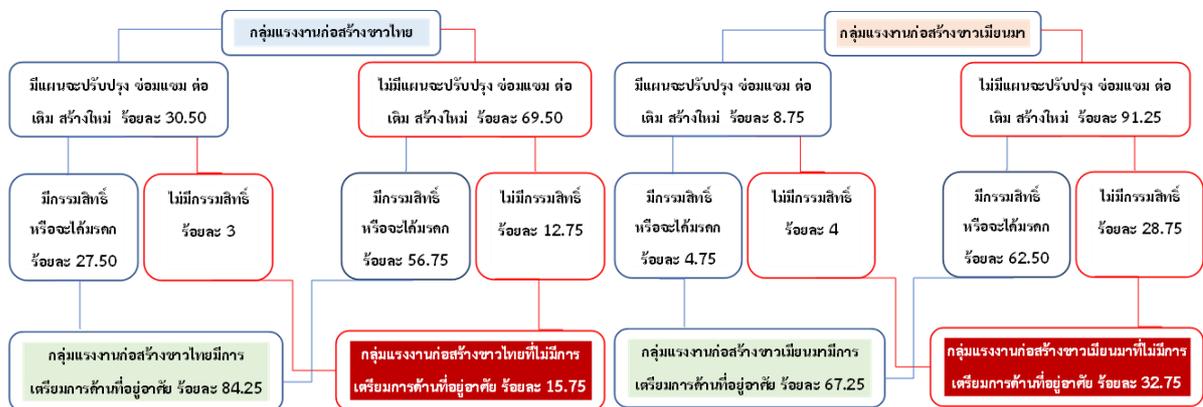
2) ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท รายจ่ายต่อคนต่อเดือน น้อยกว่า 5,000บาท มีการออมเงินหลักรูปแบบบัญชีเงินฝาก จะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 55 ปี ต้องการทำเกษตรกรรมหลังเกษียณอายุ

3) ด้านสภาพและกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดี่ยว/เพิงเดี่ยว มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนา ปัจจุบันมีผู้พักอาศัยจำนวน 3-4 คน มีบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณคือ บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง

2) สรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ 2 วิเคราะห์กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยด้วยตารางความสัมพันธ์ แสดงตัวอย่างได้ดังตารางที่ 2 เลือกแสดงผลเฉพาะปัจจัยด้วยแผนภูมิต้นไม้ ดังภาพที่ 2 ร่วมกับการพรรณนาปัจจัยอื่น ๆ และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย กับกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทยและชาวเมียนมา ดังตารางที่ 2 ซึ่งสามารถแยกสรุปเป็นด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย เพื่อนำเสนอแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ต่อไป

ตารางที่ 2 ตัวอย่างแสดงตารางความสัมพันธ์กลุ่มเตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

การวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียมมา		กลุ่มไม่เตรียมมา		รวม	กลุ่มเตรียมมา		กลุ่มไม่เตรียมมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ยังไม่มีแผนการใด ๆ	227	56.75	51	12.75	278	227	56.75	51	12.75	278
มีแผนปรับปรุงฯ	110	27.50	12	3.00	122	110	27.50	12	3.00	122
ผลรวม	337	84.25	63	15.75	400	337	84.25	63	15.75	400

ภาพที่ 4 แผนภูมิต้นไม้แสดงผลการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา

จากตารางที่ 3 กำหนดให้ A = เพศ B = ช่วงอายุ C = ตำแหน่งงาน D = ประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย E = ช่วงรายได้ F = ช่วงรายจ่าย G = สิทธิการรักษาโรค H = ช่วงอายุที่ต้องการจะหยุดทำงานก่อสร้าง I = ผู้ที่จะกลับไปพักอาศัยด้วย J = ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิม K = ปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม L = สิ่งที่วางแผนจะทำกับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม M = งบประมาณในการปรับปรุง ซ่อมแซม สร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม N = แหล่งที่มาของงบประมาณส่วนใหญ่ O = การออมเงินบางส่วนของงบประมาณ P = ช่วงเวลาที่จะดำเนินการ Q = สาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

ตารางที่ 3 ผลจากการวิเคราะห์ด้วยตารางความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา พร้อมกับเปรียบเทียบระหว่างการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา

ปัจจัย	แรงงานชาวไทย				ผลการเปรียบเทียบ	แรงงานชาวเมียนมา				ผลการเปรียบเทียบ
	กลุ่มเตรียมการฯ		กลุ่มไม่เตรียมการฯ			กลุ่มเตรียมการฯ		กลุ่มไม่เตรียมการฯ		
	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ		ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	
A	ชาย	85.16	หญิง	65.08	แตกต่าง	ชาย	80.67	ชาย	86.26	ไม่แตกต่าง
B	31-45 ปี	35.01	ไม่เกิน 30 ปี	44.44	แตกต่าง	ไม่เกิน 30 ปี	71.38	ไม่เกิน30ปี	70.99	ไม่แตกต่าง
C	กรรมกร	72.40	กรรมกร	79.37	ไม่แตกต่าง	กรรมกร	100	กรรมกร	100	ไม่แตกต่าง
D	>10 ปี	54.90	1 - 4 ปี	30.16	แตกต่าง	<1 ปี	39.41	<1 ปี	67.94	ไม่แตกต่าง
E	<12,000บ.	55.79	<12,000บ.	57.14	ไม่แตกต่าง	<12,000บ.	100	<12,000บ.	100	ไม่แตกต่าง
F	5-10พันบ.	71.22	5-10พันบ.	66.67	ไม่แตกต่าง	<5พันบ.	96.28	<5พันบ.	70.23	ไม่แตกต่าง
G	มีประกันสังคม	96.44	มีประกันสังคม	93.65	ไม่แตกต่าง	มีประกันสังคม	91.08	มีประกันสังคม	100	ไม่แตกต่าง
H	55-60 ปี	94.36	55-60 ปี	79.37	ไม่แตกต่าง	55 ปี	86.25	55 ปี	74.05	ไม่แตกต่าง
I	ภรรยา/สามี	39.76	บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	39.68	แตกต่าง	บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	47.58	บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	48.09	ไม่แตกต่าง
J	ภาคอีสาน	84.27	ภาคอีสาน	69.84	ไม่แตกต่าง	ภาคใต้	39.41	ภาคใต้	55.73	ไม่แตกต่าง
K	ไม่มี	62.31	ไม่มี	77.78	ไม่แตกต่าง	ไม่มี	94.42	ไม่มี	83.97	ไม่แตกต่าง
L	ซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุด	44.55	-	-	-	ปรับปรุงภายใน	-	-	-	-
M	<1แสนบ.	52.73	-	-	-	<1แสนบ.	63.16	-	-	-
N	เงินออม	73.64	-	-	-	เงินออม	89.47	-	-	-
O	<2หมื่นบ.	60.00	-	-	-	<2หมื่นบ.	57.89	-	-	-
P	3-5ปี	57.27	-	-	-	3-5ปี	84.21	-	-	-
Q	-	-	จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง	34.92	-	-	-	บ้านตนเองคืออยู่แล้ว	50.38	-

กลุ่มแรงงานก่อสร้างที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทย ร้อยละ 84.25 ถึงแม้ว่าทั้งหมดจะมีกรรมสิทธิ์หรือจะ ได้มรดกที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม แต่ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีแผนการปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติม หรือสร้างใหม่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ที่ได้ผลจากตารางความสัมพันธ์โดยเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ข้างต้น และนำปัจจัยที่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่ไม่มีเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมาเปรียบเทียบกัน พบว่าแรงงาน ก่อสร้างกลุ่มนี้ปัจจัยด้านสังคมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุ 31-46 ปี **ประสบการณ์ทำงานก่อสร้าง 10 ปีขึ้นไป** และมีปัจจัยที่เหมือนกันคือ ตำแหน่ง กรรมกร ปัจจัยด้านเศรษฐกิจทั้งหมดไม่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่ไม่มี การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท รายจ่ายต่อเดือน 5,000-10,000 บาท มี การออมเงินในบัญชีเงินฝาก มีประกันสังคม จะหยุดทำงานเมื่ออายุ 55-60 ปี ปัจจัยการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยเกือบ ทั้งหมดไม่แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่มีเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ยกเว้น ผู้ที่วางแผนจะกลับไปอาศัยเมื่อเกษียณส่วนใหญ่ จะกลับไปอยู่กับ ภรรยา/สามี และมีปัจจัยที่เหมือนกัน คือที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะที่อยู่

อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดี่ยว ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม และมีปัจจัยเฉพาะกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยการวางแผนด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่ต้องการซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม มีงบประมาณที่วางแผนไว้ไม่น้อยกว่า 100,000 บาท ที่มาของงบประมาณส่วนใหญ่ คือ เงินออม มีการออมเงินไว้แล้วไม่น้อยกว่า 20,000 บาท มีแผนที่จะดำเนินการช่วง 3-5 ปี

กลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทย ร้อยละ 15.75 กลุ่มนี้ทั้งหมดไม่มีการมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม และส่วนใหญ่มาจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีแผนการปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างใหม่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ที่ได้ผลจากตารางความสัมพันธ์โดยเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ข้างต้น และนำปัจจัยที่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมาเปรียบเทียบกัน พบว่าแรงงานก่อสร้างกลุ่มนี้ปัจจัยด้านสังคมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี **ประสบการณ์ทำงานก่อสร้าง 1-4 ปี** และมีปัจจัยตำแหน่งกรรมกร ปัจจัยด้านเศรษฐกิจทั้งหมดไม่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท รายจ่ายต่อเดือน 5,000-10,000 บาท มีการออมเงินในบัญชีเงินฝาก มีประกันสังคม จะหยุดทำงานเมื่ออายุ 55-60 ปี ปัจจัยการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยเกือบทั้งหมดไม่แตกต่างกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ยกเว้น ผู้ที่วางแผนจะกลับไปอาศัยเมื่อเกษียณส่วนใหญ่จะกลับไปอยู่กับ บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง และมีปัจจัยที่เหมือนกัน คือ ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดี่ยว ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม และปัจจัยเฉพาะของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสาเหตุที่ไม่มีกรวางแผน คือ จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จากข้อมูลข้างต้นเมื่อเปรียบเทียบรายได้กับประสบการณ์ทำงานของกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยสรุปได้ว่า รายได้ไม่เติบโตไปกับประสบการณ์ทำงาน

กลุ่มแรงงานก่อสร้างที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมา ร้อยละ 67.25 ถึงแม้ว่าทั้งหมดจะมีกรรมสิทธิ์หรือจะได้มรดกที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม แต่ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีแผนการปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างใหม่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ที่ได้ผลจากตารางความสัมพันธ์โดยเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ข้างต้น และนำปัจจัยที่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมาเปรียบเทียบกัน พบว่าแรงงานก่อสร้างทั้งสองกลุ่มนี้ไม่มีความแตกต่างกันในปัจจัยด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี ประสบการณ์ทำงานก่อสร้างในไทยน้อยกว่า 1 ปี ปัจจัยด้านเศรษฐกิจทั้งหมดไม่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท รายจ่ายต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท มีการออมเงินในบัญชีเงินฝาก มีประกันสังคม จะหยุดทำงานเมื่ออายุ 55 ปี ปัจจัยการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมดไม่แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่จะกลับไปอยู่กับ บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมในภาคใต้ ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดี่ยว ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม และมีปัจจัยเฉพาะกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยการวางแผนด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่ต้องการปรับปรุงภายในตัวบ้าน มีงบประมาณที่วางแผนไว้ไม่น้อยกว่า 100,000 บาท ที่มาของงบประมาณส่วนใหญ่ คือเงินออม มีการออมเงินไว้แล้วไม่น้อยกว่า 20,000 บาท มีแผนที่จะดำเนินการช่วง 3-5 ปี

กลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมา ร้อยละ 32.75 กลุ่มนี้ทั้งหมดไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิภาคนี้ และส่วนใหญ่มาจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีการปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างใหม่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ที่ได้ผลจากตารางความสัมพันธ์โดยเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ข้างต้น และนำปัจจัยที่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมาเปรียบเทียบกัน พบว่าแรงงานก่อสร้างกลุ่มนี้ปัจจัยด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี ประสบการณ์ทำงานก่อสร้าง 1-4 ปี ปัจจัยด้านเศรษฐกิจทั้งหมดไม่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท รายจ่ายต่อเดือน 5,000-10,000 บาท มีการออมเงินในบัญชีเงินฝาก มีประกันสังคม จะหยุดทำงานเมื่ออายุ 55-60 ปี ปัจจัยการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยเกือบทั้งหมดไม่แตกต่างกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่จะกลับไปอยู่กับ บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมในภาคใต้ ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิภาคนี้เดิมเป็นบ้านเดี่ยว ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัยภูมิภาคนี้ และปัจจัยเฉพาะของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสาเหตุที่ไม่มีการวางแผน คือ บ้านตนเองที่อยู่แล้ว

จากข้อมูลข้างต้นเมื่อเปรียบเทียบรายได้กับประสบการณ์ทำงานของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยสรุปได้ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเหมือนกัน และเมื่อนำกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยไปเทียบกับกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทย พบว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมามีตำแหน่งงานเพียงตำแหน่งเดียวคือกรรมกร ส่งผลให้มีรายได้แค่ช่วงเดียวคือ น้อยกว่า 12,000 บาท โดยมีอุปสรรคด้านระยะเวลาการทำงานในประเทศไทยครั้งละ 4 ปี และปัจจัยด้านอายุที่จะเกษียณน้อยกว่าแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่ 55 ปี

3) การเสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ผู้วิจัยได้รวบรวมผลสัมฤทธิ์ของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับแรงงานก่อสร้างจำนวน 3 ท่าน นำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะร่วมกับผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

เสนอแนะแนวทางสำหรับกลุ่มผู้ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มแรงงานก่อสร้างกลุ่มนี้ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย แต่จากผลการวิจัยพบว่าทั้งกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยและชาวเมียนมามีปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน โดยมาจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีการปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างใหม่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่นพบว่า แรงงานก่อสร้างชาวไทยมีช่วงอายุที่เตรียมการที่ 31-46 ปี ซึ่งควรปรับปรุงพฤติกรรมมาเริ่มเก็บออมตั้งแต่เริ่มทำงาน จนถึงอายุ 60 ปี เพื่อให้มีเงินออมสำหรับปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างที่อยู่อาศัยใหม่บนที่ดินเดิมได้ แต่ด้วยรายได้ของตำแหน่งกรรมกรที่ไม่เติบโตตามอายุงาน ภาครัฐควรส่งเสริมนโยบายด้านการพัฒนาแรงงานเพื่อยกระดับทักษะที่มี (upskill) และเปิดโอกาสให้แรงงานก่อสร้างชาวไทยและชาวเมียนมาเข้าร่วมโครงการได้โดยไม่แบ่งแยก พร้อมร่วมมือกับภาคเอกชนผู้ที่เป็นนายจ้างของแรงงานก่อสร้างให้ช่วยส่งเสริมให้แรงงานเข้ารับการอบรมด้วย ไม่ว่าจะเป็นการอบรมแบบออนไลน์หลังเลิกงานในภาคทฤษฎี และอบรมแบบสัญจรในภาคปฏิบัติ โดยมีการออกใบรับรองแบบอิเล็กทรอนิกส์ บันทึกในฐานข้อมูลเพื่อให้แรงงานต่างด้าว แม้จะไม่ได้ร่วมงานกับบริษัทเดิมก็จะมีข้อมูลติดตัวเมื่อกลับเข้ามาทำงานในประเทศไทย ในส่วนของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา จากผลการวิจัยพบว่าภาษาเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้ค่าแรงของคนกลุ่มนี้ไม่เติบโตดังนั้นตัวแรงงานก่อสร้างต้องปรับตัวด้วยการเพิ่มทักษะในด้านภาษาไทย จะสามารถทำให้สื่อสารและทำงานกับคนได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการปรับตำแหน่งงาน ร่วมกับภาครัฐต้องเปิดโอกาสให้มีสวัสดิการด้านการพัฒนาภาษาไทย รูปแบบออนไลน์เพิ่มเติม

สำหรับแรงงานต่างด้าว ซึ่งจะได้รับประโยชน์ทั้งฝ่ายนายจ้างที่จะสื่อสารกับแรงงานได้เข้าใจกันมากยิ่งขึ้น ลดการผิดพลาดของงาน สามารถพัฒนาทักษะแรงงานให้สูงขึ้นได้ และภาครัฐก็จะสามารถดึงดูดแรงงานก่อสร้างให้เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งในปัจจุบันอุตสาหกรรมก่อสร้างยังขาดแคลนแรงงานอยู่

เสนอแนะแนวทางสำหรับกลุ่มผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทย จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างกลุ่มนี้ ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่ยังมีอายุไม่เกิน 30 ปี ซึ่งช่วงนี้อาจจะเป็นช่วงอายุที่เหมาะสมกับการผ่อนบ้านสำหรับประชากรที่มีรายได้ปานกลางทั่วไป ประกอบกับชาวไทยจะมีค่านิยมอยากจะเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย เนื่องจากการเป็นเจ้าของนั้นสามารถส่งต่อให้ถึงลูกหลานได้ แต่ในปัจจุบันถึงแม้คนกลุ่มนี้จะเริ่มเตรียมการตั้งแต่อายุยังน้อยก็เป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีการเตรียมการ เป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยได้ เนื่องจากปัญหาเรื่องราคาที่ไม่สามารถทำให้เข้าถึงได้โดยคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มแรงงานที่มีรายได้น้อย ดังนั้นการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับกลุ่มนี้ ผู้วิจัยเสนอให้เขาที่อยู่อาศัยหลังเกษียณอายุ โดยการมุ่งสู่การเป็นเจ้าของนั้นไม่สามารถช่วยให้เกิดความพร้อมเมื่อเกษียณอายุได้ เนื่องจากการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้น ต้องเป็นหนี้ในระยะยาวกว่าคนกลุ่มอื่น ความไม่มั่นคงของรายได้ทำให้คนกลุ่มนี้มีโอกาสสูญเสียที่อยู่อาศัย และอยู่ในวงจรหนี้สิน ดังนั้นการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ในระยะยาวอาจเป็นภาระสำหรับคนกลุ่มนี้มากกว่าการเช่า โดยที่ผ่านมานโยบายที่อยู่อาศัยของประเทศไทยไทย จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 และฉบับที่ 11 ส่งเสริมให้มีที่อยู่อาศัยอย่างถาวร มากกว่าการเช่าอาศัย เช่น การเกิดขึ้นของโครงการบ้านมั่นคงใน พ.ศ. 2546 บ้านเอื้ออาทรใน พ.ศ. 2554 บ้านหลังแรก พ.ศ. 2559 บ้านประชารัฐและบ้านล้านหลัง พ.ศ. 2561 ซึ่งทั้งหมดเน้นการเป็นเจ้าของด้วยการเข้าถึงสินเชื่อบ้านราคาถูก มีเพียงโครงการที่เป็นนโยบายให้เขาที่อยู่อาศัย คือเคหะสุขประชาที่เกิดขึ้นใน พ.ศ. 2564 จากนโยบายของภาครัฐที่มีการเน้นให้เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ผู้ที่มีรายได้เป็นชนชั้นกลางเริ่มการผ่อนบ้าน จะสามารถนำดอกเบี้ยที่ส่งเงินค่าผ่อนบ้านไปลดหย่อนภาษีได้ เป็นการส่งเสริมประชากรที่มีรายได้ปานกลาง และแน่นอน ให้ได้เข้าถึงนโยบายของรัฐ แต่ยังมีกลุ่มคนอีกจำนวนหนึ่งที่เป็นผู้เช่าที่อยู่อาศัย ไม่มีศักยภาพพอที่จะเข้าไปสู่วงจรการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย เพราะมีรายได้น้อย รายได้ไม่เพิ่มขึ้นตามอายุงาน รายได้ใกล้เคียงกับค่าแรงขั้นต่ำงานเกษียณอายุ แต่อยู่ในระบบประกันสังคมกลุ่มล่างสุด เป็นส่วนที่ทำให้พวกเขาถูกมองข้าม ไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากนโยบายการส่งเสริมการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยของรัฐบาล โดยที่ผ่านมามาตรฐามีการใช้งบประมาณไปอย่างมากมากับการลดหย่อนภาษีให้ผู้ซื้อบ้าน แต่สำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถในการซื้อบ้าน ภาครัฐควรแบ่งงบประมาณที่ช่วยเหลือผู้ที่จะซื้อบ้านบางส่วนมาอุดหนุนโครงการ Social Housing ที่อยู่อาศัยเพื่อสังคม เพื่อช่วยกลุ่มผู้ที่อยู่ล่างสุดของระบบผู้มีรายได้รายเดือนที่ไม่มีศักยภาพในการซื้อที่อยู่อาศัย และยังมีตัวอย่างในประเทศญี่ปุ่นที่มีนโยบายสนับสนุนให้คนไร้บ้านสามารถเช่าอะพาร์ตเมนต์ได้ในราคาถูกและรัฐอุดหนุน แต่สิ่งสำคัญ คือภาครัฐต้องรับรู้ถึงการมีผู้มีรายได้น้อยกลุ่มนี้ และจากผลการวิจัยยังพบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่นอกจากจะไม่มีกรรมสิทธิ์แล้ว ยังไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณร่วมด้วย ดังนั้นภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณกับคนทุกกลุ่มในสังคม ถึงแม้คนบางกลุ่มจะเป็นเพียงกลุ่มคนจำนวนไม่มาก แต่การจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังได้นั้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ควรมองข้ามประชากรกลุ่มนี้ การสร้างนโยบายอุดหนุนการออมเงินที่สามารถจูงใจให้เกิดการออมเงินก่อนเกษียณ เพื่อใช้ตอนเกษียณอายุสำหรับที่อยู่อาศัย ซึ่งการออมเพื่อที่อยู่อาศัยถือเป็นบันไดขั้นแรกสำหรับการเข้าถึงที่อยู่อาศัยไม่ว่าจะเป็นเช่า หรือการซื้อก็ตาม

เสนอแนะแนวทางสำหรับกลุ่มผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวเมียนมา จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มแรงงานก่อสร้างกลุ่มนี้ ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย โดยมาจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีแผนการปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างใหม่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่นพบว่า มีการเก็บออมตั้งแต่อายุน้อยกว่า 30 ปี ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่แล้ว และการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับกลุ่มนี้ ผู้วิจัยเสนอให้เช่าที่อยู่อาศัยหลังเกษียณอายุ โดยมีเหตุผลเช่นเดียวกับกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และจากผลการวิจัยพบว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมามีรายได้เพียงช่วงเดียว คือ น้อยกว่า 12,000 บาท ไม่มีการเติบโตของรายได้ตามอายุงาน ดังนั้นในด้านของผู้ใช้แรงงานก่อสร้างต้องปรับตัวด้วยการเพิ่มทักษะในด้านภาษาไทยเช่นเดียวกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

อภิปรายผลและข้อค้นพบ

1) **กลุ่มผู้ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** ลักษณะสังคมของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทย พบว่ากลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นว่าเนื่องจากแรงงานก่อสร้างชาวไทยเพศชายมีความแตกต่างกันในตำแหน่งงาน ค่าแรงที่ได้รับจากแรงงานก่อสร้าง นอกจากการก่อสร้างจะใช้กำลังกายเป็นหลักแล้ว แต่มีอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกิดจากการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการก่อสร้าง สอดคล้องกับ Saosap (2018) ทำให้แรงงานเพศชายได้รับมอบหมายตำแหน่งงานที่มีรายได้ที่มากกว่า เช่น ผู้ช่วยช่างหรือช่างฝีมือ และผลการวิจัยนี้พบว่าแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมดเป็นตำแหน่งกรรมกรทั้งหมดแตกต่างกับแรงงานก่อสร้างชาวไทย เนื่องจากแรงงานต่างด้าวยังมีปัญหาในเรื่องของภาษา เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารและการปฏิบัติงาน ผู้รับเหมาส่วนใหญ่จึงเลือกใช้แรงงานต่างด้าวในตำแหน่งกรรมกร ทดแทนแรงงานชาวไทยที่ไม่นิยมทำงานในตำแหน่งนี้ (Saosap, 2018) ทำให้ระดับรายได้ของแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาเพศชายอยู่ในช่วงนี้น้อยกว่า 12,000 บาท เพียงช่วงเดียว การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ จากการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงอายุ ในส่วนของแรงงานชาวไทย พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มที่มีการเตรียมการมีช่วงอายุ 31 – 45 ปี กลุ่มของแรงงานก่อสร้างมีรายได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงไม่เกิน 12,000 บาท มีความต้องการที่จะซ่อมแซมที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างมีความแตกต่างออกไปทั้งด้านรายได้ รายจ่าย และมีการเก็บออมเงินในรูปแบบบัญชีเงินฝาก มีการส่งเงินประกันสังคม มีกรรมสิทธิ์ที่ดิน แสดงให้เห็นถึงการเตรียมความพร้อมด้านรายได้ เนื่องจากการอยู่อาศัยเป็นระยะเวลาานาน บ้านย่อมเสื่อมโทรมตามกาลเวลา และไม่เหมาะสมสำหรับวัยเกษียณอายุ (Yodpetch, 2001) ในส่วนของแรงงานก่อสร้างชาวไทยมีประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป ที่มากกว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาเนื่องจากข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการทำงานตามเอกสารบันทึกข้อตกลง MOU ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า แรงงานต่างด้าวจะได้รับสิทธิการทำงานในไทย 4 ปีต่อสัญญาจ้าง แต่การจะกลับเข้ามาทำงานในบริษัทเดิมอีกรอบนั้น ทางบริษัทเดิมต้องส่งรายชื่อแรงงานเดิมยื่นคำร้องขอนำแรงงานต่างด้าวมาทำงานในประเทศอีกครั้ง หากแรงงานคนดังกล่าวพฤติกรรมดี ไม่มีปัญหากับนายจ้าง ทำให้มีแรงงานบางส่วนไม่ได้กลับมาทำงานในประเทศไทย หรือกับบริษัทที่มีสวัสดิการ หรือรายได้เท่าเดิม ซึ่งผลการวิจัยนี้พบว่าแรงงานชาวเมียนมามีรายได้ในช่วงเดียวคือ น้อยกว่า 12,000 บาท ไม่สอดคล้องกับ Saosap (2018) เรื่องอัตราค่าจ้างของแรงงานต่างด้าวจะถูกประเมินโดยผู้รับเหมาตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ เพศ และอายุของแรงงาน การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย ในกลุ่มที่ไม่มีมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณในด้านสังคมมีความคล้ายกับกลุ่มที่เตรียมการในหลายปัจจัย ทั้งรายได้ รายจ่าย และเงินออม โดยแรงงานก่อสร้างชาวไทยกลุ่มที่มีการเตรียมการมีรายจ่ายอยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท แต่แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา มีรายจ่ายน้อยกว่า 5,000

บาท ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาใช้เงินในประเทศไทยน้อย แต่จะส่งเงินกลับไปยังภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่จะส่งเงินกลับโดยผ่านนายหน้าตัวกลาง สาเหตุที่แรงงานเมียนมานิยมส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมผ่านนายหน้าตัวกลางเนื่องจากความเคยชิน ความเชื่อใจนายหน้า แต่ปัญหาสำคัญที่สุดคือผู้รับเงินในเมียนมาส่วนใหญ่ไม่มีบัญชีกับธนาคารของไทย และอาศัยอยู่ห่างไกลจากธนาคาร (Pongsub, 2016) แต่ในพื้นที่ตัวเมืองยังมีผู้คนบางส่วนที่ทำธุรกรรมการเงินผ่านบัญชีธนาคารที่มีสาขาของธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทยเปิดทำการอยู่ในประเทศเมียนมา ซึ่งแรงงานชาวเมียนมาจะเหลือเงินเก็บไว้ใช้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นในรูปแบบบัญชีเงินฝากของธนาคารไทยที่นายจ้างเปิดไว้ให้ และการมีผู้ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม 3-4 คน ต้องการกลับไปอยู่กับภรรยา หรือ พ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง และบุตร ทำให้การมีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพดี เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งขึ้น

2) กลุ่มผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ลักษณะด้านสังคม การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ และการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยและชาวเมียนมามีความแตกต่างกันในปัจจุบันของเพศ โดยกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวเสริมว่าแรงงานก่อสร้างเพศชายมีการเรียนรู้วิธีการซ่อมแซม และรู้ถึงความเสียหายในงานก่อสร้างได้ดีกว่าแรงงานก่อสร้างเพศหญิง สอดคล้องกับ Saosap (2018) แรงงานก่อสร้างเพศชายมีปัจจัยที่เกิดจากการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการก่อสร้างมากกว่าแรงงานก่อสร้างเพศหญิง และมีปัจจัยด้านรายจ่ายที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท ซึ่งการควบคุมรายรับและรายจ่ายให้เหมาะสม เป็นการเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจก่อนเกษียณ ที่มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการเกษียณอายุ (Dechphae, 2015) การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ แรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและเมียนมาในกลุ่มนี้ทั้งหมดไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย โดยแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาในกลุ่มนี้ไม่มีปัจจัยที่แตกต่างกันเกือบทั้งหมด ยกเว้นปัจจัยเฉพาะด้านสาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัย โดยแรงงานก่อสร้างชาวไทยจะกลับไปอาศัยกับพ่อ/แม่/ญาติ/พี่น้อง สอดคล้องกับบุคคลที่จะกลับไปอาศัยด้วย คือ บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง แต่ชาวเมียนมาส่วนใหญ่ที่ไม่วางแผนการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเนื่องจากมีบ้านของตนเองที่อยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยโดยมีกลุ่มประชากรเป็นแรงงานก่อสร้างจาก 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระบบเรียบร้อย และข้อปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งงานวิจัยนี้ไม่สามารถตอบคำถามได้ทุกประเด็น และคำถามเกี่ยวกับการวางแผน เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเรื่องที่ซับซ้อน หากได้มีการสัมภาษณ์โดยละเอียดจากแรงงานบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดกลางและขนาดเล็ก ที่ยังมีลักษณะการจ้างแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาเพื่อทำงานก่อสร้าง และจัดสร้างแคมป์คนงานให้แรงงานพักอาศัยอยู่ แต่มีรูปแบบการบริหารจัดการที่แตกต่างกันออกไป และการศึกษาในระดับนโยบายของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในแง่ของผู้ที่เกษียณอายุไปแล้วเป็นอย่างไร หรือการศึกษาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในระดับองค์กรที่มีกลุ่มประชากรผู้มีรายได้น้อยลักษณะอื่นที่แตกต่างออกไป จะได้ข้อมูลที่ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นมากขึ้น

References

- The Active, T. P. (2021). *City builder: Know the workers from the worker camp cluster*. Thai Public Broadcasting Service. <https://theactive.net/data/get-to-know-construction-workers-from-the-epidemic-situation/>
- Boonyapotikul, N. (2005). *A housing preparation of air force warrant officers after retirement* [Unpublished master thesis]. Chulalongkorn University.
- Chanta, S. (2017). *The retirement preparation for employees at a sports equipment manufacturing company in Chonburi* [Unpublished master thesis]. Burapha University.
- Dechphae, P. (2015). *Attitudes toward pre-retirement preparations for retailers* [Unpublished master thesis]. Thammasat University.
- labour statistics*. (2022). Office of the National Economic and Social Development Council. <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx>
- Migrant Working Group. (2021). *Statistics of migrant workers registered according to cabinet resolutions 29 December 2020*. <https://mwgthailand.org/th/article/1617237426>
- Number of employees in construction establishments*. (2021). National Statistical Office. https://catalog.nso.go.th/dataset/os_12_00022
- Pongsub, W. (2016). Problem with return transfer transaction in Thai Commercial Bank by the Myanmar labor force. *Journal of Political Science and Law Kalasin University*, 5(1), 194-206.
- Public Relations Office of BMA. (2021, May 27). Tutoring meeting for 409 construction worker camps, adhering to measures to control the spread of COVID-19. *Bangkok Metropolitan News*, 4-6.
- Saosap, P. (2018). *Migrant workers administration of construction companies listed on the Stock Exchange of Thailand*. National Defence College.
- Survey the working conditions of the population*. (2021). National Statistical Office. <http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/สำรวจ/ด้านสังคม/แรงงาน/ภาวะการทำงานของประชากร-ori.aspx>
- Yodpetch, S. (2001). *Social welfare for older persons: Concept and method for social work practice*; vol. 1. Chulalongkorn University Press.
- Yotongyos, M., & Sawaddisup, P. (2008). *Determining sample size for research*. http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/Eventpic/60/Seminar/01_9_Yamane.pdf